

Enheten för CITES foder och djurprodukter
Susanne Liljenström

Bilaga till konsekvensutredning

Nedan följer en beskrivning av vad de olika ändringarna innebär i detalj. De paragrafer där de föreslagna ändringarna inte ändrar något i sak nämns sist i denna bilaga.

När begreppet ”EU-lagstiftningen” används i denna bilaga avses förordning (EG) nr 1069/2009 eller dess tillämpningsförförordning – förordning (EU) nr 142/2011.

1 kap. 3 §

Två nya definitioner läggs till och en överflödigt definition stryks.

2 kap. 1 §

För att tydliggöra att primärproducenter av foder ska lägga in uppgifter i foderföretagarregistret istället för i någon av blanketterna som nämns flyttas kravet på detta hit från 2 kap. 14 §.

2 kap. 1 b §

För att förenkla föreslås de grupper av driftsansvariga som nämns undantas från krav på registrering av driftsansvarig. Detta innebär dock inte undantag från kravet på att följa de krav EU-lagstiftningen ställer på verksamheten i fråga.

2 kap. 1 c §

Döda försöksdjur definieras i EU-lagstiftningen som kategori 3-material intill dess det beslutas av den behöriga myndigheten att de är kategori 1 (genom t.ex. att djuren ingått i ett försök som inneburit att de utsatts för smitta). Den typen av beslut fattas inte rutinmässigt för försöksdjur. Det är därför lämpligt att det redan i föreskrifterna tydliggörs när försöksdjur är kategori 1 respektive 3 för att undvika risk för bl.a. smittspridning i samband med bortskaffande.

2 kap. 1 d §

EU-lagstiftningen anger på några ställen att vissa typer av material bara får användas om den behöriga myndigheten inte anser att det kan medföra ”risk för spridning av allvarliga överförbara sjukdomar” eller ”risk för överförande av sjukdom”. Här tydliggörs vad som avses med detta.

2 kap. 8 §

Särskilt tillstånd för lagringen föreslås inte längre krävas för de lantbrukare som har produktionsdjur och som lagrar organiska gödningsmedel i form av bl.a. benmjöl. Registrering av driftsansvarig krävs dock även i fortsättningen enligt 2 kap. 1 §.

2 kap. 9 §

Många lantbrukare för register över stallgödsel enligt *Statens Jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd (SJVFS 2004:62) om miljöhänsyn i jordbruket vad avser växtnäring* i anslutning till bortförsl. Detta kan anses vara tillräckligt som en del i spårbarheten varför dessa lantbrukare inte också ska behöva skicka med handelsdokument med de transporter som går till anläggningar som använder naturgödseln som t.ex. biogas- eller komposteringsanläggningar inom landet.

2 kap. 9 a §

För transport av obearbetad naturgödsel med långsamtgående fordon (t.ex. traktortransporter) kan kraven på märkning i förordning (EU) nr 142/2011 anses överflödiga.

2 kap. 9 b §

Ull och hår av kategori 3 från djur bör inte längre omfattas av EU-lagstiftningens krav rörande animaliska biprodukter (d.v.s. det bör anses ha uppnått en s.k. ”slutpunkt”) om det inte härrör från djur från vilka det finns risk för spridning av allvarliga överförbara sjukdomar eller risk för överförande av sjukdom enligt klargörandet i 2 kap. 1 d §. Att ullen inte längre omfattas av lagstiftningens krav inom Sverige innebär att den bl.a. kan användas för olika ändamål utan krav på att den som hanterar ullen utanför gården är registrerad driftsansvarig för verksamheten, den behöver inte åtföljas av handelsdokument vid transport och register för spårbarhet behöver inte föras. Det blir istället miljölagstiftningen som reglerar eventuellt bortskaffande av ullen. Om ullen ska sändas vidare till andra länder gäller EU-lagstiftningen om animaliska biprodukter fullt ut.

2 kap. 12 b §

Vid rötning och kompostering av matavfall enligt definitionen i förordning (EG) nr 142/2011 bör de parametrar som återfinns i Naturvårdsverkets allmänna råd, och till vilka Jordbruksverket redan i dag hänvisar, få tillämpas. När det rör öppen kompostering har villkor lagts in för att eliminera risken att vilda djur kommer åt materialet och för att minimera kalla zoner.

2 kap. 14 §

Se kommentar till 2 kap. 1 §.

2 kap. 15 §

Guano, mag- och tarminnehåll, mjölk, mjölkbaserade produkter, mjölkderivat, råmjölk och råmjölksprodukter kräver enligt EU-lagstiftningen inte 3 veckors karens mellan spridning och skörd av grovfoder. Därför bör inte heller förlängd karens på sex veckor för bete gälla för dessa produkter.

2 kap. 15 a § och 15 b §

Dessa produkter föreslås få spridas på mark eftersom de inte kan anses utgöra någon utökad smittrisk.

2 kap. 19 a och 20 §§

Den nya paragrafen 2 kap. 21 b § medger utfodring av vilda djur med vissa typer av animaliska biprodukter utan att särskilt tillstånd för detta måste inhämtas.

2 kap. 21 §

Av lag (2006:805) om foder och animaliska biprodukter framgår att vilda djur som inte omfattas av EU-bestämmelser som kompletteras av lagen bara får användas som foder om djuren har avlivats, uppslaktats och veterinärbesiktigats. Jordbruksverket får meddela föreskrifter om undantag. För att t.ex. trafikskadat dött vilt ska kunna användas för stödutfodring eller som åtel vid jakt utan att först ha avlivats och veterinärbesiktigats föreskriver Jordbruksverket att det får användas till utfodring av rovdjur inom den kommun där materialet har uppkommit eller påträffats. Det får också användas i de närmast angränsande kommunerna. Med ”rovdjur” kan även avses vissa fiskarter och kräftor, och för dessa är vattenområden mer relevant än kommungränser ur smittspridningssynpunkt. Ett vattenområde kan även i många fall inbegripa flera kommuner. Genom ändringen stärks smittskyddet för fisk och andra vattenlevande djur.

21 kap. a, b, c och d §§

Här föreslås att utfodring av vissa djur med obearbetade animaliska biprodukter ska få göras utan att det krävs tillstånd. Tidigare har Jordbruksverket medgivit tillstånd för utfodring i enskilda beslut. När det gäller utfodring av vilda djur med vissa typer av material har länsstyrelserna medgivit tillstånd. Krav på registrering av driftsansvarig, och övriga grundkrav i EU-lagstiftningen, kvarstår dock. En karenstid på två veckor efter slakt har lagts in för att möjliggöra ett eventuellt återkallande i händelse av upptäckt av allvarlig smitta i besättningar från vilka djur gått till slakt.

2 kap. 23 §

Här föreslås tillstånd för nedgrävning av döda hästdjur liksom av slaktbiprodukter från vilthanteringsanläggningar. I båda fallen ska nedgrävning ske enligt anvisningar från kommunen och i enlighet med EU-lagstiftningen.

2 kap. 31 §

Eftersom det krävs tillstånd även för transport och bortskaffande av flera av produkterna som det krävs användartillstånd för så har detta tydliggjorts.

2 kap. 31 a, 31 b, 31 c och 31 d §§

Här föreslås att användning, transport och bortskaffande av flera olika typer av material för olika ändamål ska få göras utan att det krävs tillstånd. En karenstid på två veckor efter slakt har lagts in för att möjliggöra ett eventuellt återkallande i händelse av upptäckt av allvarlig smitta i besättningar från vilka djur gått till slakt.

2 kap. 43 a §

För import av vissa typer av udda produkter för t.ex. foderändamål (till andra djur än livsmedelsproducerande djur) krävs det förutom införseltillstånd även att produkterna åtföljs av ett hälsointyg enligt krav i nationella bestämmelser. Det rör sig om produkter

som bl.a. material från vattenlevande djur, ryggradslösa landlevande djur och kanin- och hardjur. Det är lämpligt att i lagstiftningen tydliggöra grundkraven på ett sådant intyg.

Bilaga 4

Se 2 kap. 12 b §.

Ändringar av redaktionell karaktär

Förutom ovan nämnda ändringar ändras följande paragrafer samt bilaga 2: 2 kap. 3, 13, 18, 19, 24, 25, 26, 27, 30, 34 a, 36 och 39 a §§, samt 4 kap. 2 §. Ändringarna påverkar dock inget i sak. Det kan röra sig om rent redaktionella ändringar, ändringar som är en följd av att andra paragrafer ändrats, eller förtydliganden.